

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/5/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513206596
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8513206596.2

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovesnko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovaným 1./ L. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. X., H. 4, občanovi SR, X./ L. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, občianke SR, X./ L. P., nar. XX.X.XXXX, bytom U. XXX, občianke SR, zastúpenej opatrovníkom pre toto konanie Obcou Kamienka, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Ul. Sov. Hrdinov 163/66, Svidník v konaní o zaplatenie 4 353,60 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a.

Odporcom v 1. až v 3. rade súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Navrhovateľ je p o v i n n ý uhradiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 100% . O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom doručeným dňa 22.11.2013 žiadal, aby súd zaviazal odporcov v 1. a 2. spoločne a nerozdielne a odporcu v 3. rade uhradiť mu istinu 4 353,60 eur s 8,5 % úrokom z omeškania od 5.8.2013 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 262,92 eur zo splátok za obdobie od 21.12.2010 do 4.8.2010 a trovy konania. Návrh odôvodnil tým, že odporcovia v 1. a 2. rade uzatvorili so Slovenskou sporiteľňou, a.s., (ďalej len pôvodným veriteľom) dňa 15.11.2005 zmluvu č. 333233072 (ďalej len Zmluvu), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP). Na základe tejto zmluvy o úvere pôvodný

veriteľ poskytol odporcom v 1. a 2. rade úver vo výške 4 979,-- eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach po 72,56 eur vždy ku 20. dňu v mesiaci. Odporca v 3. rade prevzal na seba ručiteľský záväzok. Pôvodný veriteľ na základe zmluvy o postúpení pohľadávok podľa § 524 a nasl. uzavretej s navrhovateľom dňa 4.11.2009 postúpil na navrhovateľa pohľadávku vo výške 8 504,14 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 7 616,33 eur, úroku z omeškania vo výške 887,81 eur. Pôvodný veriteľ deklaroval v prílohe ku zmluve o postúpení pohľadávky, že výška a dlžná suma je vygenerovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil 60 splátok úveru splatných od 20.12.2010 do 20.11.2015 vo výške 4 353,60 eur, ktoré sa stali splatnými dňa 4.8.2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky úveru a úrok z omeškania vo výške 887,81 eur si v tomto konaní neuplatnil. Uviedol, že predmetná Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obch. zákonníka a zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 87/1986 o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. o spotrebiteľských úveroch). Tiež uviedol, že na daný právny vzťah nie je možné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), keďže ide o absolútny obchod a zmluva

bola uzavretá pred 1.1.2008. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil aj úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 4.8.2013, si uplatnil úrok z omeškania od tohto dňa.

Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov podaním doručeným súdu dňa 17.12.2013 oznámilo, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na podporu odporcov. Súd upovedomil pr. zástupcu navrhovateľa a odporcov o vstupe vedľajšieho účastníka do konania a odporcov vyzval, aby sa vyjadrili, či súhlasia so vstupom do konania vedľajšieho účastníka na ich podporu.

Odporkyni v 3. rade sa nepodarilo doručiť zásielku na adresu jej trvalého pobytu, na tejto adrese sa nezdržiava, zdržiava sa na neznámom mieste, teda jej pobyt nie je známy, preto jej súd uznesením č.k. 5C/5/2014-49 zo dňa 29.4.2014 ustanovil podľa § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovníka pre toto konanie Obec Kamienka.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach a odporcom v I. a 2. rade, opatrovníkovi odporkyne v 3. rade a pr. zástupcovi vedľajšieho účastníka doručil návrh na začatie konania, vyzval ich, aby sa k predmetu sporu písomne vyjadrili v lehote 15 dní a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuznávajú, aby vo vyjadrení uviedli rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a pripojili listiny, na ktoré sa odvolávajú a označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Odporcovia v I. a 2. rade a opatrovník odporcu v 3. rade sa k návrhu v lehote stanovenej súdom nevyjadrili.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka v písomnom vyjadrení poukázal na to, že v prejednávacom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné prednostne aplikovať ustanovenia OZ. Namietal aktívnu legitímáciu navrhovateľa, keďže ide o neplatné postúpenie pohľadávky na základe zmluvy zo dňa 4.11.2009 podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 o bankách (ďalej len ZoB). Uviedol, že navrhovateľ nie je subjektom, ktorý poskytol predmetný úver, preto postúpenie bankou na navrhovateľa sa musí okrem § 524 a nasl. OZ riadiť aj § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa tohto ustanovenia banka je oprávnená písomnou zmluvou postúpiť zodpovedajúcu časť pohľadávky jej klienta, ktorý je s platením v omeškani viac ako 90 kalendárnych dní alebo ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol dobu jeden rok. Túto pohľadávku môže postúpiť iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníkovi, čo nebolo preukázané a teda aj z toho dôvodu ide o neplatné postúpenie pohľadávky. Ukončením úverového vzťahu formou vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sa všetky splátky, ktorých splatnosť ešte nenastala, stávajú splatnými a až v tomto momente môže banka platne postúpiť celú svoju pohľadávku na subjekt, ktorý nie je bankou. Z vyjadrenia NBS vyplýva, že táto nevydala navrhovateľovi bankové povolenie a tento nie je oprávnený na poskytovanie spotrebiteľských úverov v zmysle zák. o spotrebiteľských úveroch, keďže navrhovateľ nie je zapísaný v registri veriteľov, ktorý vedie NBS. Je v rozpore so zákonom, ak banka, ktorá poskytla úver, ho postúpi na subjekt, ktorý nie je bankou a ani poskytovateľom úverov napriek tomu, že nenastala splatnosť celej pohľadávky a subjekt, ktorý nemôže poskytovať úvery, nemôže ich ani vo vlastnej réžii spravovať. Môže ich vo vlastnom mene vymáhať, ale to predpokladá dovŕšenie splatnosti pohľadávky. Poukázal na rozhodnutia súdov, a to uznesenie KS Prešov sp. zn. 6Co/119/2013, rozsudok OS Prešov sp. zn. 8C/156/2012, rozsudok OS Prešov sp. zn. 9C/150/2014 a ďalšie. Tiež uviedol, že predmetná spotrebiteľská zmluva neobsahuje povinné náležitosti stanovené v zákone č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch - chýba v nej údaj podľa § 4 ods. 2 písm. a ods. 5 cit. zákona. Zmluva tiež neobsahuje správny údaj o RPMN, pričom RPMN v zmluve je uvedená 5,87 %, ročný úrok je uvedený vo výške 11,60 % a hodnota RPMN podľa vzorca na výpočet RPMN nemôže byť nižšia ako ročná úroková sadzba. Správna výška RPMN podľa tvrdenia vedľajšieho účastníka je 13,69 %. Z uvedených dôvodov je tento úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ zák. o spotrebiteľských úveroch. Navrhol, aby súd návrh zamietol a priznal mu trovy konania.

Súd vo veci nariadil pojednávanie. Pojednávanie dňa 6.10.2015, na ktorom súd vyhlásil rozsudok, sa nezúčastnil navrhovateľ, odporca v 2. rade a opatrovník odporcu v 3. rade, vedľajší účastník a jeho právny zástupca. Za navrhovateľa sa zúčastnil jeho právny zástupca, u odporcu v 2. rade, opatrovníka odporcu v 3. rade a u právneho zástupcu vedľajšieho účastníka bolo predvolanie riadne a včas vykázané, ktorí neúčast' na pojednávaní neospravedlnili, nežiadali odročiť pojednávanie, preto súd prejednal vec v ich neprítomnosti podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu navrhovateľa, prednesom odporcov v 1. a v 2. rade, oboznámil sa s obsahom pripojených listinných dôkazov - písomnými vyjadreniami právneho zástupcu navrhovateľa, platobnou históriou, písomným vyjadrením právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 5.11.2005, dohodou o ručení zo dňa 5.11.2005, VOP, zmluvou o postúpení pohľadávkou uzavretou medzi pôvodným veriteľom a navrhovateľom zo dňa 4.11.2009, oznámením o postúpení pohľadávky pôvodným veriteľom odporcom v 1.-3. rade, vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru navrhovateľom a jeho výzvou odporcom na zaplatenie dlžnej sumy, informatívnymi výpismi z OR navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, správou pôvodného veriteľa zo dňa 5.10.2015 a zistil nasledovný skutkový stav:

Na pojednávaniach právny zástupca navrhovateľa na návrhu trval, navrhol, aby mu súd vyhovel. K námietke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom uviedol, že v tomto konaní si neuplatňuje premlčané pohľadávky, keďže si uplatňuje splátky od 20.12.2010 a žaloba bola podaná v novembri 2013. K námietke neplatného postúpenia pohľadávky a nesplnenie aktívnej legitímácie vznesenej vedľajším účastníkom uviedol, že ide o platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zák. o bankách. Žiadal však, aby mu súd poskytol lehotu na predloženie dôkazov, týkajúcich sa splnenie podmienok pred postúpením pohľadávky bankou na navrhovateľa podľa § 92 ods. ZoB, a to na predloženie stanoviska NBS, písomnej výzvy odporcom pred postúpením pohľadávky, kompletnej platobnej histórie a stanoviska doc. JUDr. Csacha k tejto problematike. Tvrdil tiež, že toto ustanovenie zákona o bankách nemalo za účel obmedziť prevod pohľadávok v rámci bánk a nebankových subjektov. Na postúpenie pohľadávky, ktorá nie je splatná ešte pred postúpením, nie je nevyhnutné udelenie bankovej licencie. Ak postúpi banka pohľadávku voči tretej osobe, ktorá nie je bankou, v tomto prípade ide o platné postúpenie pohľadávky. Argumentácia vedľajšieho účastníka ohľadom postúpenia pohľadávky v zmysle zákona o bankách preto nie je správna. Trval na tom, že navrhovateľ má aktívnu legitímáciu na podanie predmetnej žaloby, nárok nie je premlčaný, je v celom rozsahu dôvodný pokiaľ ide o výšku a aj dôvod nároku.

Odporcovia v 1. a 2. rade na pojednávaniach uviedli, že v čase, keď zobrali úver, žili ako manželia, úver zobrali pre otca odporkyne v 2. rade, ktorý ho aj platil. Nevedeli uviesť, v akej výške bol doposiaľ úver uhradený. Odporca v 1. rade tiež uviedol, že toho času je nezamestnaný, poberá dávku v hmotnej núdzi.

Na žiadosť právneho zástupcu navrhovateľa preto súd pojednávanie dňa 20.8.2015 odročil a poskytol navrhovateľovi lehotu 15 dní na predloženie dôkazov navrhovaných navrhovateľom, a to na predloženie vyjadrenia NBS, písomnej výzvy pôvodného veriteľa adresovanej odporcom pred postúpením pohľadávky a dôkazu o jej doručení odporcom, kompletnej platobnej histórie, stanoviska doc. JUDr. Csacha, vyčíslenie, v akej výške bola splatná pohľadávka pred postúpením a či odporcovia boli v omeškaní so splatením pohľadávky viac ako 90 dní, či pôvodný veriteľ pred postúpením zosplatnil pohľadávku alebo nie a či zosplatnenie a výzvu na zaplatenie celej pohľadávky doručil odporcom, predloženie písomnej špecifikácie, v akej výške bol celkom uhradený úver odporcami a na čo bola táto suma započítaná a tiež predloženie stanoviska k vyjadreniu pr. zástupcu vedľajšieho účastníka.

V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 27.8.2015 právny zástupca navrhovateľa namietal vznesenie námietky premlčania vedľajším účastníkom, tvrdil, že námietku premlčania môže vzniesť len účastník konania - t.j. odporca. Zopakoval, že v tomto konaní si uplatňuje nepremlčané nároky. Tvrdil, že podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku postúpiť aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému a v zmysle zákona o bankách môže postúpiť pohľadávku aj osobe, ktorá nie je bankou. V zmysle zákona o bankách je potrebné rozlišovať dva pojmy - peňažný záväzok ako celok a pojem časť peňažného záväzku a banka môže postúpiť aj nezosplatnenú pohľadávku. Podľa dôvodovej správy k ust. § 92 ods. 7 (teraz ods. 8) ZoB sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia pohľadávky banky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, teda banka môže postúpiť peňažný záväzok ako celok, vrátane jeho príslušenstva. Poukázal na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD, LL.M. publikovaný v časopise Súkromné právo č. 1/2015 podľa ktorého účelom § 92 ZoB je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Ust. § 92 ods. 8 ZoB nehovorí nič o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Hlavným účelom § 92 ZoB je podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Na základe uvedeného doc. Csach navrhol vykladať vzťah medzi bankovým tajomstvom a platnosťou postúpenia

pohľadávky tak, ako to urobil český najvyšší súd, resp. nemecký Spolkový súdny dvor, a to, že porušenie bankového tajomstva vrátane porušenia § 92 ods. 8 ZoB nevedie k súkromnoprávnej sankcii v podobe neplatnosti postúpenia, ale k sankciám predpokladaným ZoB. Z toho vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky, teda, ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 OZ.

V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 9.9.2015 pr. zástupca navrhovateľa zopakoval doterajšie tvrdenia uvedené aj v návrhu, a to, že odporcovia v I. a 2. rade uzavreli zmluvu o splátkovom úvere, podľa ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 4 979,-- eur. Podľa čl. I. zmluvy odporcovia sa zaviazali splatiť celý úver s úrokovou sadzbou vo výške 11,60 % ročne. Za vedenie úverového účtu sa zaviazali platiť poplatok vo výške 1,66 eur mesačne a za poskytnutie úveru poplatok vo výške 99,58 eur. Odporcovia sa zaviazali splácať úver v pravidelných mesačných splátkach po 72,56 eur vždy ku 20.dňu v mesiaci počnúc dňa 20.12.2005 s konečnou splatnosťou dňa 20.11.2015. Podľa zmluvy splatné úroky a splatné poplatky sa dňom splatnosti pripíšu k istine a stávajú sa súčasťou istiny. V prípade omeškania so splácaním pohľadávky z úveru dlžník bol povinný platiť úrok z omeškania vo výške určenej veriteľom Zverejnením. V zmysle Sadzobníka je výška úrokovej sadzby pre úrok z omeškania 26,40 % ročne. Odporcovia podľa čl. V. bod 2 Zmluvy podpísom na Zmluve potvrdili, že sa pred uzatvorením Zmluvy oboznámili s VOP a Sadzobníkom a súhlasia s nimi. K písomnému vyjadreniu predložil platobnú históriu a uviedol, že odporcovia z poskytnutého úveru uhradili sumu v celkovej výške 636,32 eur nasledovne: dňa 15.11.2005 sumu 3 000 SK, čo je 99,58 eur, dňa 20.12.2005, dňa 20.1.2006, dňa 20.2.2006, dňa 20.3.2006 po 2 180 SK, čo je po 72,56 eur teda spolu (72,56 x4) 290,24 eur, dňa 20.4.2006 sumu 16,30 SK, čo je 0,54 eur, dňa 24.5.2006 sumu 2 273,70 SK, čo je 75,47 eur, dňa 25.9.2006 sumu 5 135,80 SK, čo je 170,48 eur a z celkovej sumy 636,32 eur pôvodný veriteľ započítal na istinu sumu vo výške 517,52 eur, na poplatky 99,58 eur a na úrok z omeškania 19,22 eur.

Na výzvu súdu pôvodný veriteľ v podaní zo dňa 5.10.2015 oznámil súdu, že pred postúpením pohľadávky nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0333233072 uzatvorenej medzi ním a odporcami. Počet dní omeškania je 1203 - uvedený vo výňatku Prílohy č. I k zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 4.11.2009, čo zodpovedá omeškaniu v trvaní odo dňa splatnosti najstaršej omeškanej splátky vzniknutej zo Zmluvy o úvere do dňa postúpenia pohľadávky. Tiež uviedol, že k postúpeniu pohľadávky došlo v zmysle ZoB a banka je povinná uchovávať doklady a príslušnú dokumentáciu najmenej 5 rokov od ukončenia obchodu a keďže došlo k postúpeniu pohľadávky dňa 4.11.2009, táto lehota uplynula a banka odovzdala zmluvu o úvere a súvisiacu dokumentáciu postupníkovi, teda navrhovateľovi. Nevyjadril sa však, v akej výške bola splatná pohľadávka pred postúpením pohľadávky a či odporcovia boli v omeškaní so splatením pohľadávky viac ako 90 dní alebo nie a či pred postúpením pohľadávky doručil písomnú výzvu na zaplatenie splatnej pohľadávky odporcom..

Na pojednávaní dňa 6.10.2015 právny zástupca navrhovateľa trval na podanom návrhu, nepredložil však žiaden dôkaz o tom, aby pred postúpením pohľadávky pôvodný veriteľ doručil odporcom písomnú výzvu na úhradu splatnej pohľadávky, nevedel sa vyjadriť, v akej výške bola splatná pohľadávka pred postúpením, ani či bola splatná viac ako 90 dní, teda či dlžníci boli v omeškaní s platením pohľadávky o viac ako 90 dní. Pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa pôvodný veriteľ nezosplatnil celú pohľadávku, nevedel uviesť, kedy bola zaplatená posledná splátka úveru odporcami. Uviedol, že celková suma úveru bola odporcami uhradená vo výške 636,32 eur, z ktorej bola suma 517,52 započítaná na istinu, 99,58 eur na poplatky a 19,22 eur na úroky z omeškania. Nepredložil súdu vyjadrenie NBS, ani žiadne iné dôkazy, ktoré mal súdu predložiť, hoci uplynula lehota viac ako 1 mesiac. Opakovane žiadal poskytnúť lehotu 30 dní na predloženie týchto dôkazov, súd tejto žiadosti nevyhovel a opakovane lehotu navrhovateľov neposkytol.

Z vykonaného dokazovania je nesporné, že odporcovia v 1. a v 2. rade uzatvorili s právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenskou sporiteľňou a.s.), t. j. pôvodným veriteľom dňa 15.11.2005 zmluvu o splátkovom úvere, ktorej súčasťou sú VOP. Na základe tejto zmluvy pôvodný veriteľ poskytol odporcom v 1. a v 2. rade spotrebiteľský bezúčelový úver vo výške 4 979 eur, ktorý mali splácať v mesačných splátkach po 72,56 eur vždy ku 20. dňu, splatnosť prvej splátky bola dňa 20.12.2005 a konečná splatnosť úveru bola dňa 20.11.2014. Výška úrokovej sadzby bola 11,60 % ročne v deň podpisu zmluvy. Podľa čl. 4 bod 2. zmluvy veriteľ bol oprávnený meniť dohodnutú výšku úrokovej sadzby, zmena

bola účinná rozhodnutím veriteľa a zverejnením. Poplatok za správu úveru bol 1,66 eur mesačne a poplatok za poskytnutie úveru splatný v deň podpisu zmluvy bol 99,58 eur. Podľa čl. 4 bod 5. zmluvy RPMN bola 5,87 %. Zmluva a jej zmeny sa riadili VOP, účinnými od dňa 1.8.2002. Dňa 5.11.2005 bola uzavretá aj dohoda o ručení medzi pôvodným veriteľom a odporcom v 3. rade.

Z platobnej histórie vyplýva, že úver vo výške 4 979 eur bol schválený a poskytnutý odporcovi v 1. rade dňa 15.11.2005, kedy mu bol z tejto sumy stiahnutý aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 99,58 eur, teda v skutočnosti o túto sumu mu bol vyplatený nižší úver. Odporcovia v 1. a v 2. rade uhradili splátky úveru tak, ako sú uvedené vyššie spolu vo výške 636,32 eur, z ktorej sumy pôvodný veriteľ započítal na istinu 517,52 eur, na poplatky 99,58 eur a na úrok z omeškania 19,22 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávky, uzavretou medzi pôvodným veriteľom a navrhovateľom dňa 4.11.2009, navrhovateľ nadobudol od Slovenskej sporiteľne, a.s., pohľadávku, týkajúcu sa predmetnej úverovej zmluvy č. 033233072, vo výške 8 504,14 eur z toho istina 7 616,33 eur, úroky 887,81 eur, čo vyplýva z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde je tiež uvedená výška omeškanej splátky 2 873,59 eur.

Pôvodný veriteľ oznámil odporcom v 1. - 3. rade listom zo dňa 20.11.2009 postúpenie pohľadávky na navrhovateľa podľa § 526 OZ v celkovej výške 8 504,14 eur, oznámenie prevzala odporkyňa v 2. rade dňa 30.12.2009 a odporcovia v 1.-3 rade zásielku v odbernej lehote neprevzali, táto sa vrátila pôvodnému veriteľovi späť.

Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu listom zo dňa 16.7.2013 označeným ako pokus o zmier oznámil odporcom, že dňom 16.7.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru a jeho aktuálna výška je 8 504,14 eur a zároveň ich vyzval na zaplatenie tejto sumy do 15 dní od doručenia oznámenia.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ) okrem iného touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu zo zmluvy o úvere (§ 497 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1991-513/znenie-20050801>>), zmluvy o bežnom účte (§ 708 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1991-513/znenie-20050801>>) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1991-513/znenie-20050801>>),

Podľa ustanovenia § 497 ods. 1 ObZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta ObZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 524 ods. 1 OZ Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 OZ Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 565 OZ Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 39 OZ Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 2 ods. 1 písm. b zákona č. 483/2001 Z.z. Banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. O udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska.

Podľa § 92 ods. 8 zák. o bankách č. 483/2001 Z.z. (ďalej len ZoB) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 79 ods. 1 O.s.p. 1 Konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1963-99>>) obsahovať meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejme, čoho sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 120 ods. 1 O. s. p. Účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 153 ods 1 O. s. p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 154 ods. 1 O. s. p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Na základe vykonaného dokazovania a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že návrhu tak, ako si ho uplatnil navrhovateľ, nie je možné vyhovieť.

Zásadnou otázkou, ktorú bolo potrebné v konaní pred súdom vyriešiť bola otázka, či boli splnené zákonné podmienky na postúpenie tzv. bankovej pohľadávky. Zákon o bankách totiž nad rámec pravidiel cesie v OZ sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Dôvody by nemali byť nepochybné, pretože banková činnosť a s ňou spojený vznik pohľadávok má na rozdiel od iného druhu podnikania špecifiká, najmä pokiaľ ide o dopady finančných produktov na ekonomiku.

Je potrebné zdôrazniť, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom konania je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou zákona o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách podlieha bankovému povoleniu a nad činnosťou bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska.

Bez bankového povolenia nemôže nikto prijímať vklady, vydávať bankové platobné karty, poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu, poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, vykonávať platobný styk a zúčtovanie pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti (§3 zákona o bankách).

Postúpenie pohľadávky je síce bežným právnym úkonom. Na postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti je potrebné aplikovať ustanovenie § 524 a nasl. OZ, avšak pri bankových úveroch je potrebné rešpektovať ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách v súvislosti s identifikáciou predmetu Zmluvy o postúpení pohľadávky.

Vo všeobecnosti môže byť predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky pohľadávka akéhokoľvek druhu, teda aj iná ako peňažná, môže byť splatná, nesplatná alebo aj budúca, avšak musí to byť pohľadávka určitá a existujúca. V prípade bankových úverov však ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru. Zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách hneď v prvej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného zväzku. Pokiaľ sa však cesia týka bankovej pohľadávky z bankového produktu osobitný predpis (lex specialis) dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie. Súd je toho názoru, že postúpiť bankovú pohľadávku zákon o bankách umožňuje iba:

- 1/ v tej časti, ktorá je po splatnosti (slovo „v omeškaní so splnením čo len časti záväzku, môže banka svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomu záväzku postúpiť...“)
2. iba po písomnej výzve na splnenie,
3. výzva musí byť zo strany banky
4. omeškanie trvá viac ako 90 dní.

Navrhovateľ aj napriek poskytnutiu lehoty súdom na predloženie ním navrhovaných dôkazov, nepredložil súdu písomnú výzvu banky adresovanú odporcom na splnenie dlhu, ktorá musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní a nepredložil dôkaz o tom, aby banka aj skutočne takúto výzvu doručila odporcom, pričom táto výzva je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky. Túto výzvu totiž nenapĺňa oznam Slovenskej sporiteľne adresovaný odporcom o postúpení pohľadávky a v žiadnom prípade túto výzvu nenapĺňa ani výzva navrhovateľa ako postupníka odporcom na zaplatenie postúpenej pohľadávky do stanoveného termínu a ani oznámenie odporcom, že navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru vo výške 8 504,14 eur. Ako je uvedené vyššie, podľa § 92 ods. 8 zák. o bankách môže postupca postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníkovi, pričom táto výzva sa musí dostať aj do sféry dlžníka, keďže ide o faktický úkon, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky.

Navrhovateľ ani na výzvu súdu nepredložil žiaden dôkaz o tom, aby banka úver zosplatnila riadnou a doručenou výzvou odporcovi v zmysle cit. ust. § 565 OZ a banka (pôvodný veriteľ) súdu oznámila, že celý úver pred postúpením nezosplatnila.

Navrhovateľ tiež nepredložil dôkaz o tom, aby mu NBS udelila licenciu - bankové povolenie na poskytovanie bankových úverov a na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov, a na ktorú podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách je potrebné bankové povolenie. Z činnosti súdu je známe, že navrhovateľ nemal a ani nemá udelené bankové povolenie na poskytovanie bankových úverov.

Pôvodný veriteľ vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že do dňa postúpenia pohľadávky nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru vzniknutého zo zmluvy o úvere č. 033233072. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, aby mu banka postúpila splatnú pohľadávku v žalovanej výške, resp. vo výške uvedenej v zozname pohľadávok. Navrhovateľ nepredložil súdu dôkaz o tom, v akej výške boli odporcovia v omeškaní s dlžnými splátkami pred postúpením pohľadávky a v akej výške boli v omeškaní s platením splátok 90 dní pred postúpením pohľadávky. Podľa prílohy č. 1 zmluve o postúpení pohľadávky (čl.19 spisu) výška omeškanej splátky bola 2 873,59 eur, ale z tejto prílohy nie je zrejmé, či išlo o omeškanú splátku viac ako 90 dní alebo nie. Odporca teda bol v omeškaní s dlžnými splátkami, ale postúpenie sa týka celého dlhu, keďže k postúpeniu pohľadávky došlo dňa 4.11.2009 a celkom postúpená pohľadávka podľa uvedenej prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok bola vo výške 8 504,14 eur. Podľa názoru súdu, špecifické pôsobenie bánk, na ktoré dohliada centrálna banka, opodstatňuje záver, že s bankovým úverom, ktorý nie je splatný, nemôže nakladať nebankový subjekt. Nesplatený úver od banky je produktom banky, na ktorý dopadá dohľad centrálnej banky s prísne stanovenými pravidlami pre bankový sektor. Nebankový subjekt nie je oprávnený používať akékoľvek bankové oprávnenia a ani používať bankové úvery. Termín používať zahŕňa aj zosplatenie úveru ako určité zavŕšenie vzťahu vyplývajúceho zo zmluvných podmienok banky.

Navrhovateľ nesplnil dôkaznú povinnosť, ktorej cieľom je unesenie dôkazného bremena na skutočnosť, ktorú tvrdí. Dôkazným bremenom rozumieme zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy a súd nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tomu účastníkovi, na kom predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t. j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

Navrhovateľ v konaní nepreukázal, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa - banky - ako postupcu na navrhovateľa ako postupníka a k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávky po splnení podmienok stanovených v ust. § 92 ods. 8 ZoB a v § 565 OZ.

Súd je teda toho názoru, že v zmysle § 92 ods. 8 ZoB spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatnými. Toto vyplýva z prvej časti druhej vety § 92 ods. 8 Zákona o bankách toto právo banka, alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť (rozumej postúpenie pohľadávky) ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke, alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný záväzok v celom rozsahu vrátane jej príslušenstva.

Z dôvodnej správy k zákonu o bankách k § 92 vyplýva: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ (pozn. pôvodný odsek 7 sa stal odsekom 8 po novelizácii zákonom č. 552/2008 Z.z.). Podľa názoru súdu mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože zákonodarca zdôrazňuje peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní. Pod formuláciou „pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku“ teda rozumiť nesplácaný ročný dlh. Pripustením argumentácie žalobcu, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní s omeškania dlžníka splácať zročné splátky by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek „živý“ úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú (v prejednávacom prípade bolo poskytnutie úveru dohodnuté na 10 rokov) na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS, čo by bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného stavu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s

bankou neočakávané ocitli v zmluvnom vzťahu s iným - nebankovým subjektom. Tento postup by taktiež mohol byť v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách.

Súd žiadnym spôsobom nespochybňuje právo banky postúpiť jej pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je však nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a VOP k vyhláseniu predčasnej mimoriadne splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky. V žiadnom prípade toto oprávnenie vyhlásiť predčasnú mimoriadnu splatnosť celého úveru nemá a nemôže realizovať postupník, teda v prejednávacom prípade navrhovateľ.

Ak mala byť predmetom postúpenej pohľadávky suma 8 504,14 eur, potom je zrejmé, že pôvodný veriteľ SLSP, a.s., ako banka postúpil zmluvou zo dňa 4.11.2009 nebankovej inštitúcii aj splátky nezročné, pričom k ich predčasnej splatnosti nedošlo, čo uviedla aj SLSP a.s. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 4.11.2009 bola teda neexistujúca pohľadávka, preto je táto cesia zo dňa 4.11.2011 neplatná.

Na základe uvedeného súd má za to, že uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávky medzi navrhovateľom a pôvodným veriteľom - bankou - je absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 OZ. Súd zdôrazňuje, že na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd musí prihliadať z úradnej povinnosti a v dôsledku bez platného postúpenia splatného záväzku navrhovateľ nie je aktívne legitimovaný uplatňovať v konaní bankovú pohľadávku, preto súd konštatuje, že navrhovateľ nemá na podanie návrhu aktívnu legitimáciu. Navrhovateľ sa tak nestal v dôsledku neplatného postúpenia práv zo zmluvy o úvere nositeľom oprávnenia podať ako aktívne legitimovaný účastník voči odporcovi predmetný návrh na súd

Námietku nedostatku aktívnej legitimácie navrhovateľa uplatnenú právnym zástupcom vedľajšieho účastníka vzhľadom na uvedené skutočnosti súd považoval za dôvodnú. Po zhodnotení vykonaného dokazovania a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že návrhu nie je možné vyhovieť a z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie navrhovateľa, návrh zamietol.

Okrem uvedeného súd zdôrazňuje, že z predloženej platobnej histórie úverového vzťahu vyplýva, že odporcovia sa dostávali do sústavného omeškania od septembra 2006, pričom banke - SLSP bolo zrejmé, že dlžníci tento úver dlhodobo nesplácajú. SLSP teda po dobu viac ako 3 rokov nepristúpila k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celého úveru, ale len predpisovala splátky, úroky, poplatky a úroky z omeškania. Takýto postup banky podľa názoru súdu nie je konaním s náležitou odbornou starostlivosťou.

Na doplnenie ešte súd dodáva, že vzhľadom na to, že súd zamietol návrh z dôvodu, že navrhovateľ nie je aktívne legitimovaný na podanie takého návrhu, súd sa už nezaoberal ďalšími námietkami vedľajšieho účastníka, a to či zmluva o úvere má všetky povinné náležitosti stanovené v zákone o spotrebiteľských úveroch, či je správne určená RPMN v zmluve a či neobsahuje neprijateľné, a teda neplatné podmienky zmluvy

Na záver súd dodáva, že sa nestotožňuje so stanoviskom doc. JUDr. Kristiána Csacha publikovaného v Časopise súkromné právo 1/2015 a je toho názoru že ust. § 92 ods. 8 ZoB sa netýka len bankového tajomstva, ale sú v ňom stanovené podmienky na platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt, ktoré musia byť splnené, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z dôvodov uvedených vyššie. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na judikatúru súdov, a to na rozhodnutia predložené aj do spisu - uznesenie KS Prešov č. k. 6Co/119/2013-135 zo dňa 29.5.2014, rozsudok OS Prešov č. k. 8C/156/2012-279 zo dňa 7.5.2014, rozsudok OS Prešov č. k. 9C/150/2014-118 zo dňa 19.1.2015, rozsudok OS Prešov č. k. 17C/70/2014-50 zo dňa 7.7.2014, rozsudok OS Poprad č. k. 21C/157/2013-120 zo dňa 23.9.2014, rozsudok OS Trnava č. k. 10C/369/2013-78 zo dňa 8.7.2014, rozsudok OS Trnava č. k. 28C/339/2013-145 zo dňa 6.11.2014.

Podľa § 142 ods 1 O.s.p Účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O. s.p O povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 7 O. s.p Súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., Odporcovia v 1.-3. rade mali v konaní plný úspech, trovy konania si však neuplatňovali a zo spisu nevyplýva, aby im nejaké trovy vznikli, preto im súd trovy konania nepriznal.

Vedľajší účastník vystupujúci na podporu odporcov má v zmysle judikatúry súdov, aj judikatúry KS Prešov, právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré mu vznikli. Súd pri rozhodovaní prihliadol aj na vyjadrenie vedľajšieho účastníka, v ktorom namietal aktívnu legitimáciu navrhovateľa a z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie navrhovateľa návrh zamietol. Vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na podporu odporcov súd preto priznal náhradu trov konania vo výške 100 % podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 7 O.s.p. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd rozhodne o výške trov konania samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.